

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/190/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1207215280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1207215280.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu MERUS, spol. s r.o., P. Pázmáňa 49/3, 927 00 Šaľa, IČO: 36 548 464, práv. zast. LÖWY & LÖWY s.r.o., Slowackého 56, 821 04 Bratislava, IČO: 47 236 230, proti žalovanému Slovenská republika v mene ktorej koná Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, Chlumeckého 2, P.O.BOX 57 820 12 Bratislava, IČO: 00 166 260 o zaplatenie 1.168.990,16 EUR s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-575 zo dňa 20.2.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/102/2007-651 zo dňa 15.2.2019, jednohlasne, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-575 zo dňa 20.2.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-651 zo dňa 15.2.2019 v napadnutej časti o zaplatenie 663.878,37 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 19.5.2009 do zaplatenia mení tak, že žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.167.990,16 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.5.2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.
2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 2.4.2007 domáhal zaplatenia sumy 36.923.009,40 Sk (1.225.619,38 EUR) s prísl., titulom náhrady škody v dôsledku nezákonného postupu Katastrálneho úradu v Nitre, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 22.7.2002 sa v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. Ex/246/2002 voči povinnému HYDROSTAV, a.s. Bratislava OZ Šaľa, uskutočnila na exekútorskom úrade JUDr. Ľubomíra Pekára dražba nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Po udelení príklepu na dražbe podal súdny exekútor návrh na schválenie príklepu na príslušný exekučný súd. Okresný súd v Šali uznesením č.k. 2Er/305/02-47 zo dňa 29.7.2002 príklep udelený na dražbe súdnym exekútorom schválil, pričom uznesenie o schválení príklepu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2002 a na jeho základe Správa katastra v Šali zapísala dňa 5.8.2002 záznamom pod č. Z-1087/2002 v prospech žalobcu vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam. Žalobca predmetné nehnuteľnosti nadobudol za cenu stanovenú v dražobnej vyhláske vo výške 4.414.200,- Sk. Dňa 27.3.2003 uzavrel žalobca ako budúci predávajúci so spoločnosťou M.I.R. spol. s r.o. so sídlom Tamaškovičová 17, 917 17 Trnava, IČO: 36 219 991 (ďalej už len "spoločnosť M.I.R. s.r.o.") ako budúcim kupujúcim Zmluvu o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy (ďalej už len "zmluva o budúcej kúpnej zmluve"), v ktorej sa účastníci dohodli na uzatvorení kúpnej

zmluvy v priebehu februára 2004 s tým, že spoločnosť M.I.R. s.r.o. je oprávnená doručiť žalobcovi výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy aj pred dohodnutou lehotou a súčasne preukázať finančnú hotovosť vo výške 10 mil. Sk a žalobca sa zaviazal uzatvoriť s ním kúpnu zmluvu do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa článku III. tejto zmluvy bola kúpna cena nehnuteľnosti dohodnutá vo výške 20 mil. Sk. V prípade porušenia ktorejkoľvek z podmienok dohodnutých v zmluve o budúcej kúpnej zmluve sa zaviazala strana, ktorá podmienku porušila, zaplatiť druhej zmluvnej strane zmluvnú pokutu vo výške 20 mil. Sk, a to bezodkladne po doručení výzvy oprávnenej strane. Dňa 4.4.2003 podal generálny prokurátor SR mimoriadne dovolanie voči uzneseniu Okresného súdu v Šali č.k. 2Er/305/02-47 zo dňa 29.7.2002. Z dôvodu podania uvedeného mimoriadneho dovolania ako aj na základe výzvy žalobcu zo dňa 25.4.2003 bol Dodatkom č. 1 zo dňa 12.5.2003 doplnený článok IV. zmluvy o budúcej kúpnej zmluve o bod 7, podľa ktorého boli účastníci zmluvy povinní vydať si všetko, čo si vzájomne plnili v prípade, ak NS SR vyhovie mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora. Rozsudkom NS SR sp.zn. M Cdo 10/03 zo dňa 24.6.2003 tento mimoriadne dovolania zamietol. Dňa 8.8.2003 podala Okresná prokurátorka v Šali voči zápisu vlastníckeho práva žalobcu do katastra nehnuteľností záznamom č. Z-1087/2002 zo dňa 5.8.2002 protest pre porušenia zákona o konkurze a vyrovnaní. Správa katastra v Šali protestu prokurátorky nevyhovela a z toho dôvodu ho postúpila katastrálnemu úradu v Nitre. Katastrálny úrad v Nitre rozhodnutím zo dňa 16.10.2003 č.k. 2003/00095-9/Br protestu prokurátorky vyhovel a zrušil predmetný záznam č. Z-1087/2002 zapísaný pod položkou výkazu zmien č. 1162/02. Krajský súd v Nitre na základe žaloby žalobcu uznesením č.k. 11S/74/03-53 zo dňa 15.12.2004 zrušil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.3.2005 a vykonateľnosť 21.3.2005. V dôsledku uvedenej skutočnosti, Katastrálny úrad v Nitre dňa 6.5.2005 vydal rozhodnutie č.k. 2005/00005-13/Br, ktorým protestu okresnej prokurátorky v Šali proti podanému záznamu nevyhovela. Listom zo dňa 3.11.2003 žalobca oznámil spoločnosti M.I.R. s.r.o., že rozsudkom NS SR bolo mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietnuté. Dňa 9.12.2003 spoločnosť M.I.R. s.r.o. v súlade s článkom II. bod 2 zmluvy o budúcej kúpnej zmluve doručila žalobcovi výzvu na uzavretie riadnej kúpnej zmluvy k predmetným nehnuteľnostiam a súčasne mu preukázala finančnú hotovosť vo výške 10 mil. Sk výpisom z účtu v banke. Žalobca listom zo dňa 23.12.2003 požiadal spoločnosť M.I.R. s.r.o. o predĺženie lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy. Uvedená spoločnosť mu listom zo dňa 31.12.2003 oznámila, že trvá na dodržaní zmluvne dohodnutých podmienok, nakoľko mala za to, že uzatvorením Dodatku č. 1 k zmluve o budúcej kúpnej zmluve, z dôvodu mimoriadneho dovolania, mu už raz vyšla v ústrety. Listom zo dňa 26.1.2004 táto spoločnosť vyzvala žalobcu na zaplatenie zmluvne dohodnutej pokuty. V dôsledku postupu Katastrálneho úradu v Nitre, podľa názoru žalobcu, kedy sa tento musel domáhať svojho nároku súdnou cestou, bol v katastri nehnuteľnosti stále zapísaný ako výlučný vlastník HYDROSTAV a. s., celkovo po dobu cca 19 mesiacov. V dôsledku nezákonného postupu Katastrálneho úradu v Nitre, žalobca po uvedení doby nemohol vykonávať svoje absolútne vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam, a keďže nebol vlastníkom, nemohol tieto ani scudziť, tak ako to bolo dohodnuté v zmluve o budúcej zmluve. Žalobca teda z uvedeného dôvodu nemohol splniť svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o budúcej zmluve, v dôsledku čoho mu vznikla škoda spočívajúca v rozdieli nadobúdacej ceny a zmluvne dohodnutej ceny podľa zmluvy o budúcej zmluve - teda ušlý zisk vo výške 15.582.000,- Sk, škoda spočívajúca v zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 20 mil. Sk, nákladoch na rekonštrukciu kotolne v sume 1.323.209,40 Sk, trovách súdneho konania v sume 4.000,- Sk a trovách právneho zastúpenia v sume 10.000,- Sk, t.j. celkovo 36.923.009,40 Sk.

3. Žalobca žiadosťou zo dňa 22.9.2005, opravenou dňa 24.10.2005, požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaný vyjadrením zo dňa 24.11.2005 žalobcovej žiadosti nevyhovela z dôvodu, že žalobca nadobudol predmetné nehnuteľnosti na základe uznesenia súdu, t.j. zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam bol vykonaný záznamom na základe verejnej listiny. Záznam sa podľa jeho názoru považuje za úkon, ktorý má len evidenčný charakter, a teda je irelevantné, či vlastnícke právo bolo alebo nebolo na liste vlastníctva v prospech žalobcu zapísané. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal riadne vznik žalovaného zodpovednosti za škodu.

4. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 25Cb/102/2007-334 zo dňa 7.5.2013 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny 13.242 EUR, a zároveň pripustil zmenu návrhu tak, že žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1.212.377,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 1.225.619,38 EUR od 22.9.2005 do 16.5.2012 a vo výške 9% ročne zo sumy 1.212.377,38 EUR od 17.5.2012 do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania ustálil skutkový stav veci tak, že mal preukázané, že medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou M.I.R., s.r.o. ako kupujúcim, bola dňa 27.3.2003 uzavretá Zmluva o budúcej kúpnej zmluve, predmetom ktorej bol záväzok budúceho predávajúceho a budúceho kupujúceho uzatvoriť kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam, zapísaným na Katastrálnom úrade v

R., Správa katastra v Š., vedených na LV č. XXXX, ako parc. č. XXXX/X, zast. plocha o výmere 5557 m², parc. č. XXXX/X, zast. plocha o výmere 59 m², budova na tejto parcele, súp. č. XX, 4 garáže a umývarka so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X, k. ú. Š., ku ktorej bola dňa 16.5.2003 uzavretý Dodatok č. 1. Zo zápisnice o dražbe nehnuteľnosti sp. zn. EX 246/2002, spísanej súdnym exekútorom MUDr. Ľubomírom Pekárom dňa 22.7.2002 vyplýva, že bol žalobcovi ako vydražiteľovi udelený príklep na súbor nehnuteľností uvedený v bode 1. zápisnice. Ten bol následne schválený uznesením Okresného súdu Šaľa č.k. 2ER 305/02-47 zo dňa 29.7.2002. Generálny prokurátor podal dňa 4.4.2003 proti tomuto uzneseniu mimoriadne dovolanie, ktoré bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 10/03 zo dňa 24.6.2003 zamietnuté. Okresná prokurátorka v Šali podala dňa 18.8.2003 pod č. Pd 3043/2003 Správe katastra v Šali "Protest prokurátora proti zápisu uznesenia Okresného súdu v Šali sp.zn. 2 Er 305/02-47 zo dňa 29.7.2003 záznamom Z 1087/02 vykonaného dňa 5.8.2002 pod položkou výkazu zmien 1162/02". Katastrálny úrad v Nitre rozhodnutím č. 2003/00095-9/Br zo dňa 16.10.2003 protestu vyhovel a zrušil záznam Z 1087/2002 zapísaný pod položkou výkazu zmien 1162/02 dňa 5.8.2002. Toto rozhodnutie bolo na základe žalobcom podanej žaloby zrušené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 11S 74/03-53 zo dňa 15.12.2004 a vec bola vrátená Katastrálnemu úradu v Nitre. Následne Katastrálny úrad v Nitre rozhodnutím č. 200500005-13/Br zo dňa 6.5.2005 protestu Okresnej prokurátorky v Šali zn. Pd 3034/2003 zo dňa 18.8.2003 nevyhovel. Spoločnosť M.I.R., s.r.o. vyzvala žalobcu listom zo dňa 8.12.2003 (opätovne listom zo dňa 31.12.2003) na uzavretie kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam v lehote do 15 dní od jej doručenia. Následne výzvou zo dňa 26.1.2004 žalobcu vyzvala na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20.000.000,-Sk. Listom zo dňa 16.6.2006 žalobcovi oznámila, že pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 20.000.000,-Sk z titulu Zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 27.3.2003 postúpila spoločnosti LONGSTAND INVEST LLC, so sídlom 1090 Vermont Avenue, N.W., Washington, DC 20005, USA (ďalej už len "LONGSTAND INVEST LLC") a to dňom 7.6.2006, ktorá dňa 27.7.2006 žalobcu vyzvala na jej zaplatenie. Z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 20.3.2007 vyplýva, že v uvedený deň poukázal na účet spoločnosti LONGSTAND INVEST LLC sumu 20.000.000,-Sk. Z Kúpnej zmluvy č. 4201 zo dňa 28.2.2007 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s.r.o., Hurbanovo námestie 1, Bratislava IČO: 35 696 796 ako kupujúcim (ďalej už len "kúpna zmluva č. 4201") vyplýva, že žalobca predmetné nehnuteľnosti (pozemky parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, stavba súp. č. XX) predal za sumu 25.100.000,- Sk. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 8.12.2011, v znení Dodatku č. 1 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou HP centrum ESO s.r.o. vyplýva, že žalobca nehnuteľnosť (pozemky parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, stavby súp. č. XXXX, XXXX, XXXX) predal za sumu 13.242,- EUR. O uvedenú sumu súd prvej inštancie konania zastavil v dôsledku účinného späťvzatia žalobcom. Z obsahu napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalobca spolu s kúpnu zmluvou č. 4201 zo dňa 28.2.2007 uzavrel so spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s.r.o. Zmluvu o leasingu nehnuteľnosti zo dňa 28.2.2007 (ďalej aj "leasingová zmluva"), kde žalobca vystupoval v pozícii leasingového nájomcu, a ktorá bola uzatvorená z titulu potreby vykonania rekonštrukcie nehnuteľnosti. Preto, aby bol žalobcovi poskytnutý leasing na nehnuteľnosti, musel tieto nehnuteľnosti najskôr kúpnu zmluvou č. 4201 previesť na spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava, s.r.o., a to za kúpnu cenu uvedenú v tejto kúpnej zmluve vo výške 25.100.000,-Sk. Kúpna zmluva č. 4201 a leasingová zmluva boli uzatvorené v totožný deň 28.2.2007. Z ustanovení zmluvy o leasingu nehnuteľnosti je tiež zrejmé, že nový vlastník nehnuteľnosti dal predmetné nehnuteľnosti do nájmu žalobcovi za nájomné vo výške 243.130,-Sk mesačne. Uhradené splátky nájomného za 12 rokov, resp. 144 mesiacov leasingu tak predstavujú celkovo 35.010.720,- Sk spolu s príslušenstvom. Peňažné prostriedky, ktoré mal nadobudnúť žalobca na základe Kúpnej zmluvy č. 4201, tak podľa žalobcu nepredstavujú žiadny majetkový prospech na strane žalobcu, keďže ich vracia kupujúcemu. Následne po uplynutí doby nájmu a po splnení podmienok stanovených v zmluve o leasingu nehnuteľnosti, najmä po uhradení jednotlivých splátok leasingu, môže žalobca predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť späťne za zostatkovú cenu 1.000,-Sk. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalobcu, na strane žalobcu neprišlo k získaniu žiadnych peňažných prostriedkov, ale naopak žalobcovi vznikla škoda nielen v podobe ušlého zisku, ale aj v podobe reálne vynaložených nákladov na rekonštrukciu kotolne.

6. Žalovaný sa v konaní bránil argumentáciou, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú nezákonné rozhodnutia orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.3.2007 sp.zn. 3Cdo/32/2007, z ktorého podľa názoru žalovaného vyplýva, že nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti

za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej už len "z.č. 58/1969 Zb.") len vo vzťahu takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkovane spôsobená práve týmto rozhodnutím alebo postupom. Ďalej dal žalovaný do pozornosti názor Najvyššieho súdu ČR, vyslovený v rozsudku zo dňa 11.12.2002 sp.zn. 22Cdo/981/2001 a teda, že predávajúci v dobe uzatvorenia kúpnej zmluvy nemusí byť vlastníkom veci, zaväzuje sa len, že ju kupujúcemu zaobstará resp. predá. V rozsudku sp.zn. 3Cdob/142/2002 Najvyšší súd SR vyslovil, že kúpnu zmluvu, pri ktorej predávajúci nie je vlastníkom predmetu kúpy v dobe jej perfekcie, treba považovať za platnú, pokiaľ predávajúci dodatočne vlastnícke právo získal. Ďalej Najvyšší súd SR konštatoval, že funkciou či zmyslom kúpnej zmluvy je, aby predávajúci kupujúcemu opatril predmet kúpy - umožnil mu jeho nadobudnutie. Podľa § 588 zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako "OZ") na základe už uzatvorenej kúpnej zmluvy vzniká predávajúcemu povinnosť opatriť predmet kúpy a odovzdať ho kupujúcemu na prevzatie, ak sa účastníci kúpnej zmluvy nedohodnú inak, kupujúci nadobúda vlastníctvo k predmetu kúpy nie okamihom uzatvorenej zmluvy, ale až jej prevzatím, a v prípade nehnuteľnej veci, vkladom do katastra nehnuteľnosti. V uvedených prípadoch teda prechodu vlastníckeho práva predchádza uzatvorenie kúpnej zmluvy. Nemá preto podľa žalovaného oporu tvrdenie žalobcu, že z dôvodu, kedy nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a tieto nemohol ani scudziť, keď postup katastrálneho úradu nebránil tomu, aby si žalobca mohol splniť svoju povinnosť zo zmluvy o budúcej zmluve, a to povinnosť uzatvoriť budúcu kúpnu zmluvu, preto nie je daná príčinná súvislosť medzi žalobcom namietaným postupom Katastrálneho úradu v Nitre a škodou, ktorej náhrady sa žalobca domáha. Žalovaný poukázal na § 5 zákona č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon), podľa ktorého záznam je úkon správy katastra, plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam. Vykonanie záznamu nespôsobilo vznik vlastníckeho práva žalobcu predmetným nehnuteľnostiam, tak ako zrušenie záznamu nespôsobilo zánik vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam. Podaním zo dňa 5.3.2013 žalovaný doplnil, že keďže kúpna cena v kúpnej zmluve č. 4201 zo dňa 28.2.2007 bola dojednaná vo výške 25.100.000,-Sk, nárok žalobcu na náhradu škody v podobe ušlého zisku vo výške 15.585.800,-Sk, ktorú žalobca určil ako rozdiel medzi nadobúdacou cenou a cenou zmluvne dohodnutou podľa zmluvy o budúcej zmluve vo výške 20 mil. Sk, nie je dôvodný. Rozdiel medzi nadobúdacou cenou a cenou, za ktorú žalobca predmetné nehnuteľnosti predal, je totiž viac ako 20 mil. Sk, t.j. viac ako rozdiel medzi nadobúdacou cenou a cenou zmluvne dohodnutou podľa zmluvy o budúcej zmluve. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nákladov na rekonštrukciu kotolne, tento nie je podľa žalovaného dôvodný, keďže vykonaním rekonštrukcie kotolne žalobca zhodnotil príslušnú budovu a následne ju predal takto zhodnotenú, pričom aj po započítaní nákladov na rekonštrukciu kotolne možno konštatovať, že kúpna cena dohodnutá v kúpnej zmluve zo dňa 28.2.2007 prevyšuje kúpnu cenu dohodnutú v zmluve o budúcej zmluve zo dňa 27.3.2003 vrátane prípadnej úhrady nákladov na rekonštrukciu zo strany spoločnosti M.I.R. s.r.o. Vzhľadom k tejto skutočnosti ani náklady na rekonštrukciu kotolne nemožno považovať za škodu.

7. Súd prvej inštancie právne odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na § 442 ods. 1 a 2 OZ, § 1 ods. 1 a 2, § 2, § 4 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. § 517 ods. 2 OZ, § 563 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a uviedol, že základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v období od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola vo výške 1% ročne.

8. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom rozsudku uviedol, že v predmetnom konaní rozsudkom č.k. 25Cb 102/2007-463 zo dňa 24.9.2013 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 663.878,38 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 19.5.2009 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. Následne Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1Cob/61/2014-516 zo dňa 18.5.2016 vyššie uvedený rozsudok č.k. 25Cb 102/2007-463 zo dňa 24.9.2013 v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň uvedený rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti, a to v časti o zaplatenie sumy 44.387,23 EUR s príslušenstvom potvrdil a vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku konštatoval, že súd prvej inštancie si pre svoje rozhodnutie neustálil zodpovednostný titul, teda neustálil, či orgán verejnej moci - Správa katastra v Nitre, vydal nezákonné rozhodnutie, od ktorého sa odvíja nárok na náhradu škody alebo škoda mala byť spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd ďalej považoval za potrebné, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal s existenciou podmienok vzniku objektívnej zodpovednosti štátu za škodu. Ďalej dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v konfrontácii s argumentmi konkrétnych námietok účastníkov konania, čo do náležitého odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia neobstojí, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd prvej inštancie opomenul vysporiadať s podstatnými námietkami a argumentmi tak, ako tieto

vymedzili strany sporu, a to aj v súvislosti s námietkou žalovaného, v ktorej tento predniesol právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 142/2002. Odvolací súd mal ďalej za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil ustanovenie § 5 katastrálneho zákona, na ktoré v priebehu konania poukazoval žalovaný, nakoľko nesprávne ustálil nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, keď získanie vlastníckeho práva ako aj jeho stratu spájal so zápisom, resp. výmazom vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností vo forme záznamu, ktorý nemá konštitutívny charakter a ide len o formu evidencie tých práv, ktoré vznikli alebo zanikli na základe inej právnej skutočnosti, v tomto prípade na základe príklepu udeleného v dražbe a schváleného rozhodnutím súdu. V posudzovanej veci súd prvej inštancie pri odôvodnení svojho zamietajúceho výroku v časti žalobcom uplatneného nároku na náhradu ušlého zisku ako rozdielu nadobúdacej ceny nehnuteľností a ceny, za ktorú mal podľa zmluvy žalobca nehnuteľnosti predať, neposkytol podľa záveru odvolacieho súdu žiadne svoje úvahy ku tvrdeniam žalobcu, že v podobe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a leasingovou spoločnosťou, išlo o spôsob poskytnutia úveru žalobcovi za účelom rekonštrukcie nehnuteľností, teda jej účelom bolo zabezpečenie si spôsobu financovania a nie predaj nehnuteľností. Spolu s kúpnu zmluvou uzatváral žalobca s leasingovou spoločnosťou súčasne leasingovú zmluvu, na základe ktorej predmetné nehnuteľnosti žalobca naďalej užíval a splácal leasingové splátky, pričom ich výška odrádzala kúpnu cenu, za ktorú leasingová spoločnosť nehnuteľnosti nadobudla ako aj príslušné úroky. Finančný leasing je možné vymedziť ako záväzkový vzťah, ktorého podstatou je poskytnutie finančnej služby. Zo zmluvnej dokumentácie založenej žalobcom vyplýva, že v prípade žalobcu išlo o tzv. spätný leasing, keď žalobca za účelom získania finančných prostriedkov predal leasingovej spoločnosti nehnuteľnosti za dohodnutú kúpnu cenu, ktorú následne spolu s príslušnými úrokmi splácal žalobca leasingovej spoločnosti v jednotlivých leasingových splátkach s tým, že na konci leasingového vzťahu za podmienok uvedených v zmluve, nadobudne znova vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, nie však za trhovú cenu, ale za zostatkovú cenu vo výške 1.000,- Sk. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal so svojimi skutkovými zisteniami a nadväzujúcimi tvrdeniami žalobcu a tieto neposúdil, nevyjadril sa k nim a nedospel k žiadnym záverom, v ktorých by reflektoval zistené skutočnosti.

9. S ohľadom na vyššie uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ustálil, že predmetom konania tak po rozhodnutí odvolacieho súdu zostal nárok žalobcu na náhradu škody v súvislosti s uhradenou zmluvnou pokutou v sume 663.787,38 EUR a v podobe ušlého zisku v sume 504.111,78 EUR, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre, ktorým mu znemožnil po dobu 19 mesiacov, t.j. od 16.10.2003 do 6.5.2005, vykonávať absolútne vlastnícke práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/X zastavané plochy o výmere 5557 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere 59 m² a budova na tejto parcele súp. č. XX, 4 garáže a umyvárka so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X, katastrálne územie Š., a z dôvodu, že nebol ich vlastníkom, nemohol tieto ani scudziť tak, ako bolo dohodnuté v zmysle záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve uzavretej dňa 27.3.2003 so spoločnosťou M.I.R. s.r.o. ako budúcim kupujúcim. Z hľadiska skutkového stavu súd prvej inštancie konštatoval, že zodpovednostným titulom v prejednávanej veci je škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím. V danej veci to bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre č. k. 2003/00095-9/Br zo dňa 16.10.2003, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 11S 74/03-53 zo dňa 15.12.2004, právoplatným dňa 17.3.2005. Vzhľadom na tieto skutočnosti boli podľa názoru súdu prvej inštancie splnené podmienky podľa § 1 v spojení s § 3 a 4 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v znení neskorších predpisov.

10. Podľa názoru súdu prvej inštancie zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 1 - § 17 z. č. 58/1969 Zb. bola objektívnou zodpovednosťou štátu, ktorej sa nebolo možné zbaviť a ktorá bola založená na súčasnom splnení troch podmienok: 1/ nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody. Prvotnou podmienkou bola existencia rozhodnutia, ktorým v konkrétnej veci štátny orgán aplikoval všeobecné pravidlo právnej normy na ním prejednávaný prípad a rozhodoval tak o právach a povinnostiach individuálnych subjektov. Podľa § 4 cit. zákona, bolo nevyhnutnou podmienkou zodpovednosti štátu, aby právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľné rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené. O vzťah príčinnej súvislosti išlo vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t.j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škoda boli vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak bolo preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo. V tejto súvislosti súd prvej inštancie dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 115/2010.

11. Súd prvej inštancie po ustálení zodpovednostného titulu sa v zmysle záverov odvolacieho súdu zaoberal v napadnutom rozsudku ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu, ktorými sú existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a protiprávnym úkonom, pričom mal za preukázané, že zmluvná pokuta zo strany žalobcu nebola uhradená dobrovoľne, ale až po opakovaných výzvach, urgenciách a pod hrozbou uplatňovania nároku na zmluvnú pokutu súdnou cestou, čo preukazuje najmä Žiadosť o predĺženie lehoty zo strany žalobcu zo dňa 23.12.2003, Výzva na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 8.12.2003, Žiadosť o predĺženie lehoty - odpoveď zo dňa 31.12.2003, Výzva na zaplatenie zmluvnej pokuty zo dňa 26.1.2004, Záznam zo stretnutia zo dňa 25.2.2004, Výzva na zaplatenie zmluvnej pokuty zo dňa 1.3.2005, Výzva na zaplatenie spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 27.7.2006. Jednotlivé prevodné príkazy preukazujú úhradu zmluvnej pokuty zo strany žalobcu a uvedený uplatnený nárok predstavuje skutočnú škodu. Zrejmo z vykonaného dokazovania bola tiež kúpna cena, na základe ktorej mali byť nehnuteľnosti v rozhodnom čase predané. Porovnaním súm v listinných dôkazoch predstavoval rozdiel sumu 15.585.000,-Sk (517.353,78EUR), čo predstavuje ušlý zisk žalobcu. Žalobca v roku 2007 uzatvoril nájomnú zmluvu s leasingovou spoločnosťou z dôvodu refinancovania rekonštrukcie nehnuteľnosti. Jednotlivé leasingové splátky žalobcu končia v roku 2019 a následne žalobca nadobudne vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam.

12. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že zo strany príslušného katastra došlo k spochybneniu otázky vlastníckeho práva, a to vydaním sporného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 16.10.2003 č.k. 2003/00095-9/Br. Na podklade predmetného rozhodnutia nebol žalobca evidovaný na príslušnom liste vlastníctva ako vlastník, pričom týmto rozhodnutím tiež prišlo k spochybneniu verejnej listiny, t.j. nadobúdacieho titulu žalobcu, ktorý by mohol použiť ako podklad pre prevod vlastníckeho práva. Uvedené rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 11S 74/2003-53 zo dňa 15.12.2004. Pre posúdenie nárokov je podľa prvoinštančného súdu tiež relevantné, že napriek urgenciám žalobcu o zjednanie nápravy, túto žalovaný nikdy nezrealizoval, a to ani po predložení vyhlásenia správcu konkurznej podstaty zo dňa 23.10.2003, ktorým správca konkurznej podstaty uznal vlastnícke právo žalobcu.

13. V nadväznosti na nemožnosť žalobcu naplniť dikciu ustanovenia § 30 ods. 5 z.č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) súd prvej inštancie poukázal na to, že v období, keď budúci predávajúci vyzval žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy, nebol žalobca na liste vlastníctva evidovaný. Verejná listina, t.j. uznesenie, na základe ktorého bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísané v prospech žalobcu záznamom, bola spochybnená samotným katastrom, a to s poukazom na zrušenie záznamu. V čase uzavretia kúpnej zmluvy tiež nebola splnená podmienka vyhlásenia, že vlastníkom nehnuteľnosti je žalobca, nakoľko z dostupnej evidencie vlastníkov nehnuteľností bolo zrejmé, že na príslušnom liste vlastníctva bola zapísaná spoločnosť HYDROSTAV a.s. Súd prvej inštancie tak pri skúmaní možnosti uzavrieť kúpnu zmluvu považoval za potrebné vyhodnotiť aj skutočnosť, či boli naplnené podmienky zakotvené v budúcej kúpnej zmluve a či tieto boli reálne stanovené pri uzavretí zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy. V zásade možno hovoriť o dvoch podmienkach: prvou je existencia vlastníctva budúceho predávajúceho (s poukazom na zásadu, že nikto nemôže previesť na druhého viac práv ako má sám) a druhá podmienka spočíva v preukázaní dostupnosti peňažných prostriedkov na strane budúceho kupujúceho. V čase výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy prvá podmienka, a to na strane budúceho predávajúceho, splnená nebola, keď list vlastníctva vlastnícke právo nepreukazoval a hodnovernosť verejnej listiny preukazujúcej vlastnícke právo (uznesenie o schválení príklepu) bola spochybnená výmazom z listu vlastníctva.

14. Súd prvej inštancie vyvodil, že síce nie je vylúčené uzavrieť zmluvu o prevode veci s aktuálnym nevlastníkom (čo však nie je tento prípad, keďže žalobca vlastníkom počas celej doby reálne bol, to sa však ukázalo až v roku 2005, čiže po rozhodujúcom čase a po vzniku škody), ak tu existuje právna skutočnosť, ktorá odôvodňuje opodstatnený záver o tom, že prevodca majetok niekedy v budúcnosti nadobudne do svojho vlastníctva, následne sa aktivuje aj prevodná zmluva (t.j. typická odkladacia podmienka). Medzi žalobcom a kupujúcim však podľa súdu prvej inštancie táto právna skutočnosť nikdy nenastala, keďže on už vlastníkom bol v čase uzavretia zmluvy o budúcej zmluve, avšak so svojím vlastníctvom nemohol nakladať práve a len v dôsledku existencie nezákonného rozhodnutia príslušnej správy katastra, ktoré spochybňovalo jeho nadobúdaci titul (príklep na dražbe). Žalobcova neistota ohľadom jeho vlastníctva spočívala jedine a výlučne v stave, ktorý vytvorili a navodili štátne orgány nezákonným rozhodnutím, preto bola jednoznačne daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku absencie zápisu žalobcu ako vlastníka na liste vlastníctva, čo bolo vyvolané nezákonným rozhodnutím žalovaného.

15. Podľa názoru súdu prvej inštancie skutočnosť, či bude rozhodnutie správneho orgánu v správnom súdnictve vyhodnotené ako nezákonné alebo nie, nie je právnou skutočnosťou, od ktorej možnorobiť závislým právny úkon. Keď nedôjde k naplneniu dohodnutej odkladacej podmienky v civilnom zmysle (nevlastník uzatvárajúci zmluvu vlastníctvo nenadobudne), právny úkon nebude neplatný, ale len nikdy nevyvolá účinky, keďže nenastala podmienka pre jeho aktiváciu. Naproti tomu, ak by bolo rozhodnuté o tom, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre bolo zákonné, uzavretá zmluva by bola absolútne neplatná, keďže žalobca nikdy vlastníkom nebol, avšak i napriek tomu by sa za neho vydával. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 142/2002, ktoré aj napriek deklaratórnemu charakteru záznamu podľa jeho záveru nemožno na danú vec aplikovať, keď protest prokurátora v spojení s odôvodnením nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre vniesli závažné pochybnosti najmä do samotného nadobúdacieho titulu. Síce v dôsledku nezákonného rozhodnutia bol odstránený iba záznam z katastra majúci evidenčné účely, ale okrem toho ním boli vnesené závažné pochybnosti priamo o nadobúdacom titule. Nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre došlo k navodeniu závažných pochybností o nadobúdacom titule ako takom, t.j. o samotnom vlastníctve žalobcu, a preto nie je možné zužovať zodpovednostný režim štátu len na záznam. Ohľadom rozhodnutia č.k. 14Co/277/2011-313, na ktoré žalovaný poukazoval, súd prvej inštancie uviedol, že sú taktiež dané odlišné skutkové okolnosti prejednávanej veci, keď v danom prípade nedošlo k dobrovoľnej úhrade zmluvnej pokuty, nakoľko k jej úhrade prišlo až po opakovaných výzvach zo strany oprávneného subjektu dňa 21.3.2007, a to v čase, kedy bol žalobcovi predložený návrh na vydanie platobného rozkazu. Zmluvná pokuta nebola žalobcom uhradená z dôvodu, že neuzavrel zmluvu riadne a včas, ale z dôvodu, že ju ako nevlastník ani nemohol uzavrieť, nakoľko by vedome vyvolával absolútne neplatný právny úkon. Podľa súdu prvej inštancie je v prejednávanej veci potrebné vyhodnotiť práve nezákonné rozhodnutie ako priamy následok škody, a to aj v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo 32/2007. V prípade, že by neprišlo k nezákonnému rozhodnutiu, na strane žalobcu, nevznikla by ním uplatnená škoda. V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 6MCdo 16/2012, ktorým argumentoval žalovaný, súd prvej inštancie uviedol, že aj v danom prípade existujú odlišné skutkové okolnosti od prejednávanej veci, keď v tomto prípade bola podmienka uzavretia riadnej kúpnej zmluvy nastavená legitímne, bola reálne splniteľná, na rozdiel od skutkových okolností a formulovania podmienky pre uzavretie riadnej zmluvy o dielo ako v prípade formulovanom v uvedenom stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu prvej inštancie neobstojí ani odkaz žalovaného na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 210/2008, v ktorom sa konštatuje, že "absencia zápisu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou pre uzavretie kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo deklaruje" a to z dôvodu, že samotná správa katastra spochybnila platnosť a zákonnosť verejnej listiny.

16. Záverom súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že časom splnenia záväzku nahradit' škodu je prvý deň po tom, kedy poškodený požiadal škodcu o splnenie. Z toho vyplýva, že škodca je v omeškaní s plnením záväzku na náhradu škody zásadne vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho poškodený požiadal o splnenie. Od tohto dňa, od ktorého je škodca v omeškaní, môže poškodený požadovať aj úroky z omeškania. Žalovaný je so zaplatením tejto priznanej sumy v omeškaní, preto žalobcovi vzniklo právo požadovať úrok z omeškania. Súd s prihliadnutím na uvedené priznal žalobcovi úrok z omeškania z prisúdenej sumy vo výške 9% ročne od 19.5.2009 do zaplatenia a v presahujúcej časti príslušenstva žalobu zamietol. Za kvalifikovanú výzvu na plnenie možno považovať až samotnú žalobu, ktorá bola žalovanému doručovaná spolu s predvolaním na prvý termín pojednávania, súdu sa však nevrátila doručka. Žalovaný sa však k žalobe písomne vyjadril dňa 18.5.2009, z čoho možno logicky dôvodiť, že najneskôr v tento deň mu bola žaloba doručená. Nasledujúcim dňom, t.j. 19.5.2009, sa žalovaný dostal do meškania.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaný mal vo veci úspech v časti 44.387,23 EUR (zamietajúca časť žaloby) a žalobca v časti 1.168.990,16 EUR (priznaná časť), čo predstavuje celkový úspech žalovaného v rozsahu 90%. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne v zmysle § 262 odsek 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to do výroku č. I. a III. napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Úvodom žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2008, sp.zn. II. ÚS 467/08, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Ako ďalej žalovaný uviedol,

zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom upravujú zákon č. 58/1969 Zb., resp. zákon č. 514/2003 Z.z., avšak ani jeden z nich neupravuje vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Z rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky vyplýva, že bez ohľadu na skutkové okolnosti individuálnej právnej veci, nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody bez ohľadu na to, či ide o skutočnú škodu alebo ušlý zisk a nestačí, ak je iba sprostredkovanou príčinou škody. Nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb., resp. zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkované spôsobená práve týmto rozhodnutím alebo postupom. Zodpovednosť podľa žalovaného nemožnorobiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho, čo konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 177/08. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ako zhodne vyložil pojem "príčinná súvislosť" Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 28.10.2010, sp.zn. 3Cdo 130/2010. Žalovaný mal za to, že podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. Podľa žalovaného medzi namietaným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a škodou, ktorej náhrady sa žalobca domáha, nie je daná príčinná súvislosť, keď namietaným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre nezaniklo vlastnícke právo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, nevytvorilo stav, v dôsledku ktorého by žalobca nemohol platne nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, a preto toto rozhodnutie nepredstavovalo takú skutočnosť, vzhľadom ku ktorej by žalobca nemohol uzatvoriť platnú zmluvu o prevode nehnuteľností v súlade so zmluvou o budúcej zmluve. Žalovaný považoval za potrebné zdôrazniť, že samotným vydaním namietaného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre žalobcovi ešte žiadna škoda nevznikla.

19. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec neuviedol, z ktorej časti odôvodnenia rozhodnutia vtedajšieho Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 16.10.2003, č.k. 2003/00095-9/Br dospel k záveru, že zo strany príslušného orgánu katastra došlo k spochybneniu vlastníckeho práva žalobcu, resp. k spochybneniu nadobúdacieho titulu, na základe ktorého mal žalobca nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti.

20. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava II v odseku 41. odôvodnenia svojho rozhodnutia zo dňa 20.2.2018, sp.zn. 25Cb/102/2017 uviedol, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia síce bol odstránený iba záznam z katastra nehnuteľností, majúci evidenčné účinky, ale okrem toho ním (jeho odôvodnením spolu s protestom prokurátora) boli vnesené závažné pochybnosti priamo o nadobúdanom titule - ani tu však Okresný súd Bratislava II bližšie neuviedol, ktoré časti odôvodnenia predmetného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre vyvolávali tieto závažné pochybnosti o nadobúdanom titule žalobcu k príslušným nehnuteľnostiam. Podľa názoru žalovaného vtedajší Katastrálny úrad v Nitre sa vôbec nezaoberal nadobúdacím titulom, na základe ktorého mal žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, preto súd prvej inštancie nemohol uviesť žiadnu citáciu na podporu záveru, že rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre bolo spochybnené vlastníctvo žalobcu, z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vtedajšieho Katastrálneho úradu v Nitre. Katastrálny úrad v Nitre vyhovel protestu prokurátora, pretože vykonaním predmetného záznamu v prospech žalobcu bolo porušené ustanovenie § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj "zákon o konkurze a vyrovnaní, ako aj z.č. 328/1991 Zb.") a mal za to, že vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu nemohol byť z procesného hľadiska vykonaný záznam do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu. Žalovaný opätovne uviedol, že záznam je úkon okresného úradu, katastrálneho odboru, ktorý má len evidenčné účinky, pričom podmienky na vykonanie záznamu sú ustanovené najmä v § 34 a nasl. katastrálneho zákona a v súvislosti s problematikou vykonania záznamu do katastra nehnuteľností môžu byť relevantné aj ustanovenia ďalších právnych predpisov, napr. ustanovenie Exekučného poriadku o zápise exekučného záložného práva k nehnuteľnosti evidovanej v katastri nehnuteľností. Žalovaný zdôraznil, že je všeobecne známe, že v rámci "konania" o zázname orgán štátnej správy skúma predloženú verejnú listinu alebo inú listinu len z formálneho hľadiska v zmysle § 36 katastrálneho zákona. Orgán štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností v nadväznosti na verejnú listinu alebo

inú listinu, ktorá mu bola predložená na vykonanie záznamu, neskúma otázku vlastníckeho práva subjektu, v prospech ktorého má byť vlastníctvo vykonané, z hľadiska hmotného práva. Žalovaný mal za to, že ak Okresný súd Bratislava II dospel k záveru, že zo strany príslušného orgánu katastra došlo k spochybneniu otázky vlastníckeho práva žalobcu, ide o nesprávne skutkové zistenie a následne, vzhľadom na nesprávne skutkové zistenia, dospel Okresný súd Bratislava II k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

21. V nadväznosti na obranu žalovaného proti žalobe žalobcu v časti, ktorou sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody v podobe ušlého zisku, sa súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca predmetné nehnuteľnosti predal za sumu 25.100.000,-Sk, resp. skutočnosťou, že "jednotlivé leasingové splátky žalobcu končia v roku 2019 a následne žalobca nadobudne vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam" (odsek 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalobca sa totiž domáhal okrem iných aj nároku na náhradu škody v podobe ušlého zisku, ktorý mal predstavovať suma 15.585.800,-Sk, o ktorú by sa podľa vyjadrenia žalobcu zrejme rozmnožil jeho majetok, ak by došlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Žalovaný v rámci svojej obrany poukázal na kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi spoločnosťou MERUS, spol. s r. o. a spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s. r. o. zo dňa 28.2.2007, z ktorej vyplýva, že žalobca predal predmetné nehnuteľnosti spoločnosti HVB Leasing Real Estate Bratislava s.r.o., a to za sumu 25.100.000,-Sk.

22. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s vyjadrením povereného zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 24.9.2013, ktorý uviedol, že žalobca predmetné nehnuteľnosti predal za výhodnejšiu kúpnu cenu, aká bola dohodnutá v zmluve o budúcej zmluve, a že je vecou žalobcu, ako naložil s kúpnu cenou. Poverený zástupca žalovaného na tomto pojednávaní taktiež uviedol, že po ukončení doby nájmu žalobca zrejme opätovne nadobudne predmetné nehnuteľnosti a bude ich môcť speňažiť za možno ešte výhodnejších podmienok. Súdu prvej inštancie bolo len zrejmé, že žalobca tieto predmetné nehnuteľnosti predal, pričom ich predal za cenu vyššiu ako bola cena dojednaná v zmluve o budúcej zmluve, avšak na základe tohto skutkového zistenia dospel k nesprávnym právnym záverom, keď mal za to, že žaloba je napriek tejto skutočnosti dôvodná aj v časti uplatnenia nároku na náhradu ušlého zisku. Žalovaný dodal, že poverený zástupca žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie tiež namietol, že by ich žalobca v budúcnosti mohol speňažiť za možno ešte výhodnejších podmienok, avšak na túto námietku žalovaného súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nereagoval a nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, že žalobca predmetné nehnuteľnosti predal za 25.100.000,- Sk.

23. Za nesprávnu považoval žalovaný aj konštatáciu súdu prvej inštancie, uvedenú v odseku 39. rozsudku o nezákonnom rozhodnutí žalovaného. V prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím orgánu štátu zákonodarca zvolil právnu úpravu, kedy nositeľ hmotnoprávnej zodpovednosti, a to štát, teda Slovenská republika, zodpovedá za rozhodnutie, konanie alebo opomenutie konania iného subjektu, orgánu štátu. Žalovaný je v predmetnej právnej veci Slovenská republika. Škoda, ktorej náhrady sa žalobca domáha, mala byť spôsobená nie rozhodnutím štátu, t.j. Slovenskej republiky, ale rozhodnutím konkrétneho orgánu štátu. Žalovaný považoval za nezrozumiteľné úvahy súdu prvej inštancie v odseku 42. odôvodnenia rozhodnutia, kde uviedol, že "taktiež je zrejmé s poukazom na odlišné skutkové okolnosti, že zmluvná pokuta nebola žalobcom uhradená z dôvodu, že neuzavrel zmluvu riadne a včas, ale z dôvodu, že ju ako nevlastník, keď jeho vlastnícke právo bolo anulované rozhodnutím príslušnej správy katastra, pričom toto rozhodnutie bolo neskôr vyhlásené za nezákonné, ani nemohol uzavrieť, nakoľko by vedome vyvolával absolútne neplatný právny úkon." Tu žalovaný opätovne zdôraznil, že zrušením záznamu nebolo "anulované" vlastnícke právo žalobcu, keď vykonanie záznamu má len evidenčné účinky a nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik vecného práva k nehnuteľnosti (§ 5 ods. 2 katastrálneho zákona). Žalovanému tiež nebola zrejímavá argumentácia žalobcu, podľa ktorého je nezákonné rozhodnutie priamym následkom škody, nakoľko v takom prípade pravdepodobne ani nemôže byť daná príčinná súvislosť medzi týmto rozhodnutím a škodou. Aby bola daná zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, potom nezákonné rozhodnutie orgánu štátu musí byť príčinnou vznikú škody a škoda následkom vydania nezákonného rozhodnutia. Ak súd prvej inštancie mal za to, že nezákonné rozhodnutie orgánu štátu je priamym následkom škody, potom jeho rozhodnutie nepôsobí presvedčivo, je nezrozumiteľné a je otázne aj to, či bolo Okresnému súdu Bratislava II zrejmé, kedy je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu a vznikom škody. Zároveň v odsekoch 42. a 43. Okresný súd Bratislava II píše o anulovaní vlastníckeho práva žalobcu, pričom v odseku 46. o spochybnení platnosti a zákonnosti verejnej listiny. Okresný súd Bratislava II opäť nesprávne uviedol správu katastra, namiesto Katastrálneho úradu v Nitre.

24. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 32/2007 vo vzťahu k otázke príčinnej súvislosti uviedol, že "v postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu", z čoho je zrejmé, že nesprávny úradný postup orgánu štátu môže byť dokonca významným článkom v reťazci príčin a následkov, avšak to ešte nemusí bez ďalšieho znamenať, že je daná príčinná súvislosť nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vznikom škody. Uvedené by podľa názoru žalovaného malo platiť aj vo vzťahu k zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

25. V ďalšom žalovaný poukázal na právny názor uvedený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8.11.2011, sp.zn. 14Co 277/2011, v zmysle ktorého splnenie zmluvnej povinnosti (zaplatenie zmluvnej pokuty) zo strany žalobcu nemôže byť škodou v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Krajský súd v Bratislave taktiež konštatoval, že peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáhal titulom náhrady škody a ktorého výška zodpovedala žalobcom zaplatenej zmluvnej pokute, nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu. Podľa Krajského súdu v Bratislave sa majetok žalobcu v danej právnej veci zmenšil až zaplatením zmluvnej pokuty, a to znamená, že bez ďalšej právnej skutočnosti, v danom prípade bez splnenia zmluvnej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, by ku škode u žalobcu vôbec nedošlo. Tento právny názor považoval žalovaný za relevantný aj s ohľadom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2016, sp.zn. 2Cdo 517/2015, ktorým dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.12.2014, sp.zn. 14Co 573/2014 zamietol, a v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že "peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáha titulom náhrady škody, a ktorého výška zodpovedala žalobcom zaplatenej zmluvnej pokute a ušlému zisku, nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu. Majetok žalobcu sa zmenšil až zaplatením zmluvnej pokuty a nezväčšil sa v dôsledku neuzavretia kúpnej zmluvy s budúcim kupujúcim (hoci mohla byť uzavretá pri dojednaní iných zmluvných podmienok)...". Žalovaný mal za to, že napriek tomu, že právna vec, v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol rozsudkom zo dňa 29.6.2016, sp.zn. 2Cdo 517/2015, bola zo skutkového hľadiska odlišná od právnej veci, v ktorej Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom zo dňa 8.11.2011, sp.zn. 14Co 277/2011, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v zásade k zhodnému záveru ako Krajský súd v Bratislave. S ohľadom na uvedené bol žalovaný toho názoru, že peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáhal titulom náhrady škody, a ktorého výška zodpovedala žalobcom zaplatenej zmluvnej pokute a ušlému zisku, nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú priamo namietaným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre. Majetok žalobcu sa zmenšil až zaplatením zmluvnej pokuty a nezväčšil sa v dôsledku neuzavretia kúpnej zmluvy s budúcim kupujúcim. To znamená, že bez ďalšej právnej skutočnosti v danom prípade bez splnenia zmluvnej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, resp. bez neuzavretia kúpnej zmluvy, by ku škode u žalobcu vôbec nedošlo, teda žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a znížením jeho majetku.

26. Ohľadom záveru súdu prvej inštancie, že neobstojí odkaz žalovaného na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 210/2008, pretože samotná správa katastra spochybnila platnosť a zákonnosť verejnej listiny, žalovaný v odvolaní uviedol, že to bol práve žalobca, ktorý ako prvý poukázal na právny názor Krajského súdu v Žiline vo svojom podaní zo dňa 3.11.2008, preto možno zrejme predpokladať, že považoval právnu vec, v ktorej Krajský súd v Žiline vydal tento rozsudok, za skutkovo a práve obdobný so svojou právnou vecou, o ktorej rozhoduje Okresný súd Bratislava II. Keď následne žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.2.2010, sp.zn. 2Cdo 210/2008, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.10.2007, sp.zn. 5Co/203/2006, bol už žalobca toho názoru, že právna vec, v ktorej rozhodoval Krajský súd v Žiline a Najvyšší súd Slovenskej republiky, je odlišná od jeho právnej veci, o ktorej rozhoduje Okresný súd Bratislava II. Žalovaný bol toho názoru, že súd prvej inštancie by sa mal vecne vysporiadať s argumentáciou, resp. právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý bol vyslovený v jeho rozhodnutí zo dňa 25.2.2010, sp.zn. 2Cdo 210/2008, a podľa ktorého "k poškodeniu nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa nedošlo a výška odplaty pri predaji nehnuteľnosti, t.j. cena nehnuteľnosti, ktorá mu nebola zaplatená následkom neuzavretia kúpnej zmluvy, nie je zisk..."

27. Záverom žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.2.2018, sp.zn. 25Cb/102/2007 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby po zopakovaní dokazovania zmenil tento v napadnutej časti tak, že žaloba sa zamietá.

28. K odvolaniu žalovaného sa dňa 13.6.2018 písomne vyjadril žalobca, ktorý napadnutý rozsudok považoval za správny tak po skutkovej ako aj po právnej stránke. Súd sa podľa názoru žalobcu riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami prejednávanej veci, tieto náležite posúdil a svoje postupy zodpovedajúco vysvetlil. Mal tak za to, že rozsudok či konanie, ktoré mu predchádzalo, netrpí žiadnou vadou a snaha žalovaného o spochybnenie jeho legitímnosti pramení výlučne z jeho nespokojnosti s výsledkom sporu, keďže v ňom bol neúspešný. Podľa názoru žalobcu žalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadnu novú skutočnosť a výlučne sa zamerlal na vytrhávanie izolovaných viet či myšlienok z kontextu v intenciách odôvodnenia rozhodnutia, prekrúcanie faktov a za pomoci účelovej argumentácie sa snažil spochybníť jasné a relevantné skutkové závery súdu, zľahčovať jeho zistenia či právne relevantné skutočnosti a naopak - nepodstatné a nepreukázané okolnosti zveličovať. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na záverečné zhrnutie, kde sa zaoberal každým argumentom žalovaného osobitne a následne aj vo vzájomnej súvislosti, pričom za podstatné považoval aj to, že s obranou žalobcu sa súd plne stotožnil, čo vyplýva zo samotného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca mal v konaní jednoznačne za preukázané, že škoda na strane žalobcu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 16.10.2003, č.k. 2003/00095-9/Br, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť rozhodnutím Krajského súdu v Nitre uznesením č.k. 11S/74/03-53 zo dňa 15.12.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.3.2005. Súd v tomto smere nie je oprávnený skúmať, či išlo o nezákonné rozhodnutie alebo nie, pokiaľ jeho nezákonnosť už bola skôr konštatovaná a musí z rozhodnutia o jeho nezákonnosti vychádzať. Žalovaný podľa názoru žalobcu nebol viazaný skutočnosťami uvedenými v proteste prokurátora, ale mal vyhodnotiť, či skutočnosti, ktoré sú uvedené v proteste nasvedčujú existencii nezákonného stavu alebo nie. Samotný správny orgán v prvom stupni usúdil, že nie sú splnené podmienky uvedené v proteste a pochybnosti o legitímnosti nadobudnutia svojím rozhodnutím vniesol až nadriadený orgán. Správne orgánu pritom muselo byť zrejmé, že boli a sú splnené všetky zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva, nakoľko tieto preskúmal aj exekučný súd. Žalobca dal do pozornosti rozhodujúce skutočnosti, a to, že príklep bol žalobcovi udelený dňa 22.7.2002 a bol schválený uznesením Okresného súdu Šaľa zo dňa 29.7.2002 č.k. 2Er 305/02-47, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2002. Konkurz na povinného bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3K 260/2001 dňa 30.7.2002, právoplatným 2.8.2002. V čase rozhodovania súdu o schválení príklepu neexistovali účinky vyhlásenia konkurzu, keď rozhodnutie o vyhlásení konkurzu nadobudlo právoplatnosť až dňa 2.8.2002. Žalobca konštatoval, že výklad žalovaného nemôže v danom prípade obstať, nakoľko je zrejmé, že prišlo k spochybneniu vlastníckeho práva žalobcu, hoci toto bolo zapísané formou záznamu. Rozhodujúcou vecou bol rozsah oprávnení samotného správneho orgánu, ktorý nie je a nebol oprávnený zrušiť rozhodnutie súdu o schválení príklepu, ale na druhej strane svojím postupom reálne spochybnil vlastnícke právo žalobcu, čo sa prejavilo aj v tom, že v rozhodujúcom období nebol vedený ako vlastník na liste vlastníctva. Ohľadom uplatneného nároku na ušlý zisk žalobca opätovne ozrejmil, že dňa 28.2.2007 žalobca uzatvoril leasingovú zmluvu. V čase uzavretia leasingovej zmluvy, bola obstarávacia cena budovy spolu s opravami a vykonanou rekonštrukciou spolu vo výške 30.759.801,22 Sk (1.021.038,35 EUR). V období od 6/2005 do 12/2006, keď bol žalobca v dôsledku rozhodnutia v rámci správneho súdnictva opätovne vedený na liste vlastníctva, prišlo k rekonštrukcii budovy v celkovej výške 25.137.588,45,- Sk (834.415,07 EUR). Relevantným preto podľa žalobcu zostalo, že v roku 2003, keď mohol žalobca uzavrieť riadnu kúpnu zmluvu, avšak v dôsledku nezákonného postupu správneho orgánu tak urobiť nemohol, mal možnosť budovu predat' v stave v akom sa nachádzala bez potreby rekonštrukcie. Ušlý zisk preto predstavuje rozdiel medzi kúpnu cenou a cenou, za ktorú mal žalobca možnosť v roku 2003 predat'. K spochybneniu vlastníckeho práva žalobcu tento považoval za potrebné uviesť, že verejná listina, t.j. uznesenie, na základe ktorého bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísané v prospech žalobcu záznamom, bolo spochybnené samotným katastrom, a to s poukazom na zrušenie záznamu. Taktiež žalobca považoval za relevantné, že napriek jeho urgenciám o zjednanie nápravy, toto správny orgán nikdy nezrealizoval ani po predložení vyhlásenia správca konkurznej podstaty zo dňa 23.10.2003, ktorým správca konkurznej podstaty uznal vlastnícke právo žalobcu. V čase uzavretia kúpnej zmluvy tak nebola splnená podmienka vyhlásenia, že vlastníkom nehnuteľnosti je žalobca, nakoľko z dostupnej verejnej evidencie vlastníkov nehnuteľností bolo zrejmé, že na príslušnom liste vlastníctva bola zapísaná spoločnosť HYDROSTAV a.s. a nie žalobca. Pri skúmaní možnosti uzavrieť kúpnu zmluvu tak bolo potrebné podľa názoru žalobcu vyhodnotiť aj to, či boli naplnené dve podmienky zakotvené v budúcej kúpnej zmluve (existencia vlastníctva budúceho predávajúceho a

preukázanie dostupnosti peňažných prostriedkov na strane budúceho kupujúceho) a či tieto boli reálne stanovené pri uzavretí zmluvy o uzavretí kúpnej zmluvy. V čase výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy prvá podmienka na strane budúceho predávajúceho nebola splnená, keď list vlastníctva vlastnícke právo nepreukazoval a hodnovernosť verejnej listiny preukazujúca vlastnícke právo bola spochybnená výmazom záznamu z listu vlastníctva. Žalobca zdôraznil, že nikdy nepoukazoval na nemožnosť uzavrieť zmluvu o prevode veci s aktuálnym nevlastníkom, ak tu existuje právna skutočnosť, ktorá odôvodňuje opodstatnený záver o tom, že prevodca majetok niekedy v budúcnosti nadobudne do svojho vlastníctva. Následne sa aktivuje aj prevodná zmluva (t.j. typická odkladacia podmienka). Medzi žalobcom a kupujúcim však takáto právna skutočnosť neprichádzala do úvahy, keďže on už vlastníkom bol, avšak so svojím vlastníctvom nemohol nakladať práve a len v dôsledku existencie nezákonného rozhodnutia príslušného katastrálneho úradu, ktoré spochybňovalo jeho nadobúdaci titul - príklep na dražbe. Medzi žalobcom a kupujúcim tu teda nebola žiadna do úvahy pripadajúca nová právna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala opodstatnený záver o tom, že žalobca majetok niekedy v budúcnosti nadobudne do svojho vlastníctva a tým "konvaliduje" prípadne uzavretú zmluvu. Žalobca v danej súvislosti ozrejmil, že to, či bude rozhodnutie správneho orgánu v správnom súdnictve vyhodnotené ako nezákonné alebo nie, nie je právnou skutočnosťou, od ktorej možno robiť závislým právny úkon. Ide o to, že keď nedôjde k naplneniu dohodnutej odkladacej podmienky v civilnom zmysle (nevlastník uzatvárajúci zmluvu vlastníctvo nenadobudne), právny úkon nebude neplatný, ale len nikdy nevyvolá účinky, keďže nenastala podmienka pre jeho aktiváciu. Naproti tomu, ak by bolo rozhodnuté o tom, že rozhodnutie Katastrálneho úradu Nitra bolo zákonné, uzavretá zmluva by bola absolútne neplatná, keďže žalobca nikdy vlastníkom nebol avšak i napriek tomu by sa za neho vydával. Podstatným je, že nakladať s vecou pri nehnuteľnostiach nespočíva v titule, ale v titule a móde (t.j. uzavretí zmluvy a jej zápise do katastra). Uzavretá zmluva nie je naplnením práva vlastníka s nehnuteľnosťou nakladať, je ním práve zápis zmeny vlastníctva do katastra. V tomto prípade bolo jasné, že k tomu určite nedôjde, najmä a aj s odkazom na list príslušnej správy katastra zo dňa 18.12.2003. Záznam o nadobudnutí vlastníckeho práva do katastra bol v danom prípade len deklaratórnym, avšak protest prokurátora v spojení s odôvodnením nezákonného rozhodnutia vniesli závažné pochybnosti najmä do samotného nadobúdacieho titulu. V dôsledku nezákonného rozhodnutia bol odstránený síce iba záznam z katastra majúci evidenčné účely, ale okrem toho ním boli vnesené závažné pochybnosti priamo o nadobúdacom titule. Nezákonným rozhodnutím, protestom prokurátora a následným nesprávnym postupom správy katastra došlo k navodeniu závažných pochybností o nadobúdacom titule ako takom, t.j. o samotnom vlastníctve žalobcu, preto podľa názoru žalobcu nebolo možné zužovať zodpovednostný režim štátu len na "záznam".

29. Žalobca ohľadne argumentácie žalovaného rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo 142/2002 uviedol, že nakladať s vecou pri nehnuteľnostiach nespočíva v titule (uzavretí zmluvy), ale v titule a móde (t.j. uzavretí zmluvy a jej zápise do katastra). Uzavretá zmluva nie je naplnením práva vlastníka s nehnuteľnosťou nakladať, je ním práve zápis zmeny vlastníctva do katastra. V tomto prípade bolo jasné, že k tomu určite nedôjde, najmä a aj s odkazom na list príslušnej správy katastra zo dňa 18.12.2003. Pokiaľ žalovaný argumentoval rozhodnutím č.k. 14Co 277/2011-313, tu sú odlišné skutkové okolnosti prejednávanej veci, keď v danom prípade neprišlo k dobrovoľnej úhrade zmluvnej pokuty, nakoľko k jej úhrade prišlo až po opakovaných výzvach zo strany oprávneného subjektu dňa 21.3.2007, a to v čase, kedy bol predložený. Taktiež je zrejmé, že zmluvná pokuta žalobcom nebola uhradená z dôvodu, že neuzavrel zmluvu riadne a včas, ale z dôvodu, že ju ako nevlastník ani nemohol uzavrieť, nakoľko by sa vedome dopustil uzavretia absolútne neplatného právneho úkonu. Podľa žalobcu ďalej neobstojí ani odkaz žalovaného na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cdo 210/2008, v ktorom konštatuje, že "absencia zápisu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou pre uzavretie kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo deklaruje", a to z dôvodu, že samotná správa katastra spochybnila platnosť a zákonnosť verejnej listiny. Treba totiž posúdiť komplexný stav, ktorý tu v danom čase nastal. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že smrť ako rozhodujúci moment nadobudnutia vlastníckeho práva, je nespochybniteľný, pričom v podmienkach Slovenskej republiky je nadobúdanie vlastníckeho práva založené na delačnom princípe, t.j. vlastníctvo sa nadobúda momentom smrti poručiteľa. Pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu, toto sa síce nadobúda príklepom na dražbe, avšak k predmetnému musí pristúpiť rozhodnutie súdu (schválenie príklepu), ktoré nadobudnutie vlastníckeho práva aprobuje. Práve toto rozhodnutie, ktoré v súlade s Exekučným poriadkom bolo nevyhnutné, bolo spochybnené zo strany správneho orgánu. Uvedený žalobca považoval za relevantný a kľúčový rozdiel oproti skutkovému stavu v žalovanom citovanom rozhodnutí. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-575 potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

30. Podaním zo dňa 26.6.2018 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na názore, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a zmätočný, pričom opakovane poukázal na svoje odvolacie námietky ako aj na to, že Okresný súd Bratislava II používa pojem "anulovanie vlastníckeho práva", avšak takýto pojem právny poriadok nepozná. Naďalej sa tiež pridržiaval názoru, že splnenie zmluvnej povinnosti (zaplatenie zmluvnej pokuty) zo strany žalobcu, nemôže byť škodu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. a preto v tomto smere žalovaný poukázal vo svojom odvolaní aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Ohľadne tvrdenia žalobcu, že argumentácia žalovaného je účelová, tento poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp.zn. II. ÚS 152/08-52, ktorý uviedol, že "krajský súd označil obranu žalovaného o tom, že úvahy v článku v treťom výroku sa pohybovali v teoretickej rovine a že táto pasáž logicky nenadväzuje na vety, ktoré sa týkajú žalobcu, za účelovú. Ústavný súd uvádza, že svojím spôsobom každá argumentácia účastníkov smerujúca k svojej obhajobe je účelová. Týmto zjednodušujúcim spôsobom nemožno "odbiť" argumentáciu". Záverom svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že v rámci svojej obrany proti žalobe žalobcu poukázal na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a v rámci svojej argumentácie vychádzal zo stanovísk prezentovaných v súdnej praxi vo veciach uplatňovania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Žalovaný opätovne navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.2.2018, sp.zn. 25Cb/102/2007 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby po zopakovaní dokazovania zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.2.2018, sp.zn. 25Cb/102/2007 v napadnutej časti tak, že žaloba sa zamietla.

31. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č.k. 1Cob/53/2019-671 zo dňa 3.7.2019 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-575 zo dňa 20.2.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/102/2007-651 zo dňa 15.2.2019 vo výroku č. I. zmenil tak, že žalobu o zaplatenie 504.111,97 EUR spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 19.5.2009 do zaplatenia zamietol a vo zvyšnej časti o zaplatenie 663.878,37 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z uvedenej sumy od 19.5.2009 do zaplatenia potvrdil. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že v prípade náhrady škody uplatnenej podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej zodpovednosti sa nie je možné zbaviť (§ 1 ods. 2). Ide teda o zodpovednosť, ktorú nie je možné zákonom vylúčiť, obmedziť alebo ju inak zúžiť, a to ani vtedy, ak sa preukáže, že táto škoda vznikla protiprávnym konaním inej osoby. V prípade absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu neprichádza do úvahy možnosť liberácie. Pre vznik tejto zodpovednosti predpokladá zákon č. 58/1969 Zb. súčasné splnenie troch podmienok, ktorými sú existencia škody, nezákonné rozhodnutie orgánu štátu (resp. nesprávny úradný postup) a existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podmienka existencie nezákonného rozhodnutia je teda splnená len, ak je vydané rozhodnutie následne zrušené práve z dôvodu nezákonnosti, a to na to príslušným orgánom. Pojem nezákonného rozhodnutia nie je v zákone č. 58/1969 Zb. definovaný. Nezákonnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť nezákonné rozhodnutie pre jeho nezákonnosť. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia nie je možné riešiť ako otázku predbežnú. Keďže súd v konaní o náhradu škody je viazaný rozhodnutím orgánu, ktorým bolo právoplatné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť, nie je oprávnený sám posudzovať, či k zrušeniu došlo oprávnené alebo neoprávnené. Aj napriek tomu, že pojem nezákonné rozhodnutie nie je v zákone definovaný, je však možné konštatovať, že pod nezákonným rozhodnutím sa dá rozumieť akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, alebo záväzkami Slovenskej republiky, vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Právna úprava sa síce osobitne nezmieňuje o tom, či nezákonnosť rozhodnutia musí byť konštatovaná priamo vo výroku zrušujúceho (zmeňujúceho) rozhodnutia, avšak podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 4MCdo /20/2009, pokiaľ príslušný orgán určité rozhodnutie zrušil (zmenil) z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, je možné uzavrieť, že sa tak mohlo stať jedine z dôvodu jeho rozporu s platnými právnymi predpismi, a teda z dôvodu jeho nezákonnosti. Nezákonnosťou treba rozumieť nielen nesprávne právne posúdenie otázok hmotnoprávných, ale aj procesné pochybenia, ak mali vplyv na správnosť rozhodnutia. Len výnimočne nemusí byť dôvodom zrušenia rozhodnutia jeho nezákonnosť. Ide o prípady, keď sa po vydaní napadnutého rozhodnutia situácia zmení natoľko, že už v dobe, kedy sa rozhoduje o opravnom prostriedku, netrvajú dôvody pre existenciu rozhodnutia a k jeho zrušeniu nedochádza pre nezákonnosť, ale z iných dôvodov.

32. Zo zrušujúceho rozhodnutia správneho súdu (Krajský súd v Nitre, č.k. 11S 74/03-53 zo dňa 15.12.2004) je zrejmé, že rozhodnutie katastrálneho úradu bolo zrušené z dôvodu, že s poukazom na ust. § 14a ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej už len "zákon o konkurze a vyrovnaní") jednoznačne vyplýva, že udelený príklep pri dražbe v rámci exekučného konania bol dňa 22.7.2002, a jeho schválenie súdom bolo jednoznačne pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu (dňa 30.7.2002). Súd tento príklep schválil uznesením dňa 29.7.2002 podľa Exekučného poriadku. Žalobca ako vydražiteľ predmetných nehnuteľností sa stal vlastníkom vydražených nehnuteľností ku dňu príklepu. Keďže schválenie príklepu a vyhlásenie konkurzu sa stalo takmer v jeden deň, Okresný súd v Šali už nemohol rozhodol o príklepe na návrh správcu, ktorý sa stal účastníkom exekučného konania, ale iba na návrh vydražiteľa, t.j. žalobcu, ktorý ho jednoznačne konkludentným prejavom dal. Z ust. § 14a ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní vyplýva, že po schválení príklepu súdom sa podstata vydá správcovi. S poukazom na § 14 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a vyrovnaní správny súd konštatoval, že katastrálne konanie nebolo potrebné prerušiť, keďže tam už bola poznámka v zmysle § 39 ods. 1 katastrálneho zákona a v danom prípade vydražené nehnuteľnosti už nepatrili do podstaty úpadcu ako dlžníka. Správa katastra pochybila v tom, že vzhľadom na poznámku podľa citovaného ustanovenia katastrálneho zákona mala realizovať zmenu vlastníckeho práva a to na základe uznesenia Okresného súdu Šafa zo dňa 29.7.2002 do katastra nehnuteľností na návrh správcu konkurznej podstaty úpadcu, keďže tento vlastnícke právo žalobcu ako vydražiteľa v exekučnom konaní vedenom na majetok úpadcu uznal, čo žalobca doložil písomným vyhlásením správcu konkurznej podstaty zo dňa 23.10.2003, čo vyplýva i z ust. § 14 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní. Pokiaľ žalovaný dospel k zhodnému záveru, ako je uvedený v proteste prokurátora, správne mal jedným rozhodnutím vyhovieť protestu a druhým samostatným rozhodnutím mal zrušiť záznam prvostupňového katastrálneho orgánu zo dňa 5.8.2002 a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s právnym názorom na postup podľa § 14 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní. Ak by rozhodnutie katastrálneho úradu zodpovedalo zákonným predpokladom, teda bolo zákonným rozhodnutím, nedošlo by k jeho zrušeniu správnym súdom a nie je preto pre posúdenie existencie nezákonného rozhodnutia ako podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu relevantné, či rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu nesprávne alebo nedostatočne zisteného skutkového stavu alebo z dôvodu inej vady. Nezákonnosť zrušeného rozhodnutia je materiálnoú vlastnosťou zrušeného rozhodnutia, a nie formálnou vlastnosťou zrušujúceho rozhodnutia (viď. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 159/2012, sp.zn. II. ÚS 25/2011). Na základe uvedeného mal súd za naplnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to existenciu nezákonného rozhodnutia v podobe rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre zrušeného rozhodnutím Krajským súdom v Nitre. Žalobca potom, čo v dôsledku rozhodnutia katastrálneho úradu bol v katastri nehnuteľností zrušený zápis jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a ako vlastník dotknutých nehnuteľností bola zapísaná spoločnosť HYDROSTAV, a.s., neuzatvoril riadnu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo žalobcu na spoločnosť M.I.R , s.r.o. ako kupujúceho, teda porušil dohodu obsiahnutú v zmluve o budúcej kúpnej zmluve. Žalobca tak postupoval v súlade so zásadou prezumpcie vecnej správnosti rozhodnutia orgánu štátu a jeho postupu a tiež v dobrej viere v súlad ich obsahu s platným právom. Podľa § 70 katastrálneho zákona údaje katastra sú hodnoverné a záväzné (tzv. materiálnoú publicita katastra), ak sa nepreukáže opak, teda údaj o vlastníckom práve spoločnosti HYDROSTAV, a.s. k dotknutým nehnuteľnostiam vedený v katastri nehnuteľností, bol záväzným a hodnoverným údajom vo vzťahu ku všetkým osobám, teda aj vo vzťahu ku žalobcovi samotnom. V momente vzniku povinnosti žalobcu uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu, bolo teda potrebné považovať za vlastníka dotknutých nehnuteľností a to záväzne a hodnovernie nie žalobcu, ale spoločnosť HYDROSTAV, a.s.. Pokiaľ teda žalobca kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť jeho záväzok previesť vlastnícke právo ku nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom bola podľa záväzných a hodnoverných údajov katastra nehnuteľností osoba odlišná od žalobcu, na kupujúceho neuzatvoril, pretože sa ako nevlastník nemohol na prevod vlastníckych práv zaviazat', konal tak žalobca v dobrej viere rešpektujúc rozhodnutie štátneho orgánu (katastrálneho úradu). Navyiac by uzatvorením zmluvy kúpnej zmluvy nesplnil svoju povinnosť podľa zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, previesť nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom (dotknuté vyhlásenie o vlastníckom práve žalobcu k nehnuteľnostiam). Podľa súdu, ak jednotlivec koná dôverujúc vo vecnú správnosť aktu štátu alebo jeho postupu a ich súlad s právom, musí mu byť súčasne garantované právo na náhradu škody, ak sa preukáže, že prezumpcia správnosti alebo zákonnosti rozhodnutia štátneho orgánu bola klamlivá. V prejednávanej veci bolo následne rozhodnutím súdu v tzv. správnom súdnictve konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia katastrálneho úradu. Pre existenciu kauzálneho nexu je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu

ku vzniku škody tak prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne dôvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku.

33. Konanie žalobcu, ktorý potom, čo bola ako vlastník dotknutých nehnuteľností zapísaná namiesto žalobcu spoločnosť HYDROSTAV, a.s., porušil povinnosť uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu, ktorou sa mal zaviazat', v súlade so zmluvou o budúcej zmluve, previesť vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam na kupujúceho, považoval súd za legitímne a odôvodnené prezumpciou vecnej správnosti rozhodnutia katastrálneho úradu, ako aj materiálnej publicity katastra, keď hodnovernosť a záväznosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností pôsobila voči všetkým, teda aj voči žalobcovi. Porušenie povinnosti uzavrieť riadnu kúpnu zmluvu, ktorý záväzok prevzal žalobca v zmluve o budúcej zmluve, spôsobilo vznik povinnosti zaplatiť budúcemu kupujúcemu zmluvnú pokutu ako sankciu za porušenie povinnosti. Aj keď v intenciách príčinnej súvislosti predstavuje porušenie povinnosti uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu, novú na vôľ žalobcu závislú okolnosť, neprerušuje sa tým príčinná súvislosť, pretože okolnosťou, bez ktorej by nenastal následok, aj naďalej zostáva nezákonné rozhodnutie, bez ktorého by neprišlo k zmene zápisu vlastníckeho práva a s tým súvisiacim porušením povinnosti žalobcu uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu. Pokiaľ by totiž neprišlo k nezákonnému rozhodnutiu, následkom ktorého bol zápis vlastníctva nehnuteľností v prospech iného subjektu ako pôvodne v katastri nehnuteľností evidovaného žalobcu, mohol by žalobca dostať svojej povinnosti založenej zmluvou o budúcej zmluve a previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam riadnou kúpnu zmluvou ako aj dostať povinnosti previesť na kupujúceho nehnuteľnosti s dohodnutými vlastnosťami v zmysle vyhlásenia žalobcu.

34. V prejednávanej veci nezákonné rozhodnutie, ktoré tvorilo podklad pre výmaz vlastníckeho práva žalobcu k dotknutým nehnuteľnostiam vyvolalo porušenie zmluvy o budúcej zmluve žalobcom, ktorý sa zaviazal za určitých podmienok uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu s budúcim kupujúcim. Medziiným sa zaviazal žalobca uzatvoriť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, ako to vyplýva z jeho vyhlásenia. Porušenie povinnosti žalobcu prevzatej v zmluve o budúcej zmluve bolo sankcionované zmluvnou pokutou, a pretože boli naplnené všetky podmienky vzniku nároku budúceho kupujúceho na zmluvnú pokutu, nakoniec žalobca túto aj uhradil, teda prišlo k zmenšeniu majetkovej podstaty žalobcu. Súd posúdil reťazec príčin a následkov v dôsledku, ktorých prišlo k zmenšeniu majetku žalobcu tak, že prvotnou príčinou, ktorá bezprostredne vyvolala ako následok vznik škody žalobcu, keď prišlo v dôsledku zaplatenia zmluvnej pokuty ku zmenšeniu jeho majetkovej podstaty, bolo práve nezákonné rozhodnutie katastrálneho úradu, pretože bez nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu by neprišlo ku vzniku povinnosti žalobcu zaplatiť zmluvnú pokutu.

35. Odvolací súd sa rovnako ako súd prvej inštancie stotožnil s právnymi závermi a dospel k rovnakému záveru, že je daná existencia príčinnej súvislosti pre priznanie nároku na náhradu škody. Ak žalovaný v podanom odvolaní namietal, že v intenciách príčinnej súvislosti má záznam len deklaratórny charakter, ďalej je potrebné zdôrazniť, že je síce pravdou, že záznam o nadobudnutí vlastníckeho práva do katastra bol v danom prípade len deklaratórnym, avšak protest prokurátora v spojení s odôvodnením nezákonného rozhodnutia vniesli závažné pochybnosti najmä do samotného nadobúdacieho titulu. Síce v dôsledku nezákonného rozhodnutia bol odstránený iba záznam z katastra majúci evidenčné účely, ale okrem toho ním (jeho odôvodnením, spolu s protestom prokurátora) boli vnesené závažné pochybnosti priamo o nadobúdanom titule, čo treba osobitne zdôrazniť. Nezákonným rozhodnutím, protestom prokurátora a následným nesprávnym postupom správy katastra došlo k navodeniu závažných pochybností o nadobúdanom titule ako takom, t.j. o samotnom vlastníctve žalobcu a preto nie je možné zužovať zodpovednosť režim štátu len na "záznam".

36. Odvolací súd uviedol, že kauzálneho deja sa zúčastní niekoľko skutočností, ktoré vedú ku vzniku škody. Z celého reťazca príčinnej súvislosti, v ktorom každý jav má svoju príčinu a zároveň je aj príčinou iného javu, je potrebné sledovať len tie príčiny, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Pre existenciu kauzálneho nexu je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu ku vzniku škody tak prepojený, aby už pôsobením prvotnej príčiny bolo dôvodné dôvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. K prerušeniu príčinnej súvislosti dochádza, ak nová okolnosť pôsobila ako výlučná a samostatná príčina, ktorá vyvolala vznik škody bez ohľadu na pôvodnú škodnú udalosť. Ak zostala pôvodná škodová udalosť tou skutočnosťou, bez ktorej by k následku neprišlo, príčinná súvislosť sa neprerušuje. V prejednávanej veci nezákonné rozhodnutie, ktoré tvorilo podklad pre výmaz vlastníckeho práva žalobcu k dotknutým nehnuteľnostiam vyvolalo porušenie zmluvy o budúcej zmluve žalobcom, ktorý sa zaviazal za určitých podmienok uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu s budúcim kupujúcim. Medziiným sa zaviazal žalobca uzatvoriť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, ako to vyplýva z jeho vyhlásenia. Porušenie povinnosti žalobcu prevzatej v zmluve o budúcej zmluve bolo sankcionované zmluvnou pokutou, a pretože boli naplnené všetky podmienky vzniku nároku budúceho kupujúceho na zmluvnú pokutu, nakoniec žalobca

túto aj uhradil, teda prišlo k zmenšeniu majetkovej podstaty žalobcu. Súd posúdil reťazec príčin a následkov v dôsledku, ktorých prišlo k zmenšeniu majetku žalobcu tak, že prvotnou príčinou, ktorá bezprostredne vyvolala ako následok vznik škody žalobcu, keď prišlo v dôsledku zaplatenia zmluvnej pokuty ku zmenšeniu jeho majetkovej podstaty, bolo práve nezákonné rozhodnutie katastrálneho úradu, pretože bez nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu by neprišlo ku vzniku povinnosti žalobcu zaplatiť zmluvnú pokutu. Posúdiac obvyklý chod vecí a skúseností, vznikla podľa súdu škoda spočívajúca v zmenšení majetku žalobcu zaplatením zmluvnej pokuty adekvátnym dôsledkom nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu. Žalobcova neistota ohľadom jeho vlastníctva spočívala jedine a výlučne v stave, ktorý vytvorili a navodili štátne orgány nezákonným rozhodnutím. Odvolací súd sa rovnako ako súd prvej inštancie stotožnil s právnymi závermi a dospel k rovnakému záveru, že je daná existencia príčinnej súvislosti pre priznanie nároku na náhradu škody. Ak žalovaný v podanom odvolaní namietal, že v intenciách príčinnej súvislosti má záznam len deklaratórny charakter, ďalej je potrebné zdôrazniť, že je síce pravdou, že záznam o nadobudnutí vlastníckeho práva do katastra bol v danom prípade len deklaratórnym, avšak protest prokurátora v spojení s odôvodnením nezákonného rozhodnutia vniesli závažné pochybnosti najmä do samotného nadobúdacieho titulu. Síce v dôsledku nezákonného rozhodnutia bol odstránený iba záznam z katastra majúci evidenčné účely, ale okrem toho ním (jeho odôvodnením, spolu s protestom prokurátora) boli vnesené závažné pochybnosti priamo o nadobúdacom titule, čo treba osobitne zdôrazniť. Nezákonným rozhodnutím, protestom prokurátora a následným nesprávnym postupom správy katastra došlo k navodeniu závažných pochybností o nadobúdacom titule ako takom, t.j. o samotnom vlastníctve žalobcu a preto nie je možné zužovať zodpovednosť režim štátu len na "záznam".

37. Vo vzťahu ku nároku žalobcu na náhradu ušlého zisku uplatneného vo výške 504.111,97 EUR, zisteného ako rozdiel nadobúdacej ceny nehnuteľností vo výške 4.414.200,- Sk a kúpnej ceny dohodnutej v zmluve o budúcej zmluve vo výške 20.000.000,- Sk, za ktorú cenu mali byť nehnuteľnosti prevedené odvolací súd uvádza, že ku vzniku škody na strane žalobcu v tomto prípade neprišlo. Žalobcom nezrealizovanému obchodu nie je možné v zmysle ust. § 442 Občianskeho zákonníka pripísať vznik ušlého zisku. Ak sa pripravovaný obchod, ktorým bol v tomto prípade predaj nehnuteľnosti nezrealizuje, neuchádza tak automaticky vlastníčkovi nehnuteľnosti zisk z predaja tejto nehnuteľnosti. Ak totiž predávajúci neuzavrie očakávanú kúpnu zmluvu, nenastal potom bez ďalšieho únik zisku ani na strane predávajúceho ani na strane kupujúceho. V tomto prípade len neprišlo k zámene ekvivalentných hodnôt, teda k zámene nehnuteľnosti za peňažné prostriedky, ktoré vyjadrujú peňažný ekvivalent jej hodnoty. V majetku žalobcu totiž, pri takto priznanej náhrade škody, zostala nehnuteľnosť. Preto žalobcovi nie je možné súčasne priznať aj časť jej hodnoty vyjadrenú v peniazoch, čím by na strane žalobcu prišlo ku obohateniu na úkor žalovaného. Žalobca nikdy pri pripravovanom predaji neočakával rozmnoženie svojho majetku o viac ako o cenu nehnuteľnosti, ktorú dojednával. Súčasná prax definuje ušlý zisk ako majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá - na rozdiel od skutočnej škody - spočíva v tom, že v dôsledku škodnej udalosti nedošlo k rozmnoženiu majetku poškodeného, ktoré mohol poškodený odôvodnene, teda preukázateľne očakávať so zreteľom k obvyklému chodu vecí. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd (rozsudkom č.k. 1Cob/53/2019-671 zo dňa 3.7.2019) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 388 CSP v časti nároku 504.111,97 EUR zmeniť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

38. O dovolaní žalobcu a žalovaného rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Obdo/4/2020 zo dňa 29.9.2020 tak, že dovolanie žalobcu odmietol a zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 3. júla 2019, č. k. 1Cob/53/2019-671 vo výroku I. v časti, v ktorej potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 20. februára 2018, č. k. 25Cb/I02/2007-575 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II z 15. februára 2019, č. k. 25Cb/I2/2007-651 o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 663 878,37 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 663 878,37 EUR od 19. mája 2009 do zaplatenia, a vo výrokoch II. a III. a vec vrátil odvolaciemu súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia NS SR uviedol, že napriek uvedenému zmätočnému (a zároveň účelovému) konaniu žalobcu v dovolacom konaní, dovolací súd uvádza, že v zmeňujúcej (zamietajúcej) časti nemožno považovať rozsudok odvolacieho súdu za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v tejto časti síce stručné, ale jednoznačne z neho vyplýva záver, že kúpna cena, ktorej zaplatenie žalobca ako budúci predávajúci očakával, keby došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy (predpokladanou zmluvou o budúcej zmluve) s obchodnou spoločnosťou M.I.R. s.r.o., nepredstavuje ušlý zisk a škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, za ktorú by zodpovedal štát. Z uvedeného dôvodu dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené žalobcom namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p., preto prípustnosť jeho dovolania podľa predmetného ustanovenia nie je daná.

39. Dovolací súd poukázal na samotné právne závery, odkazuje na rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré sú obdobné s rozhodovaným sporom vo veci vedenej pod sp. zn. 2Cdo/210/2008. V uznesení z 25. februára 2010, sp. zn. 2Cdo/210/2008 najvyšší súd skonštatoval, že „navrhovateľ mohol uzavrieť s budúcim kupujúcim priamo kúpnu zmluvu a túto spolu s verejnou listinou, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo nie je vpísané na liste vlastníctva (§ 30 ods. 3 písm. c/, §30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona), predložiť katastrálnemu úradu s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho. Absencia zápisu vlastníctva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje. Ak navrhovateľovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy. Táto príčinná súvislosť existuje iba medzi vôľou zmluvných strán vyjadrenou v obsahu zmluvy a v prípade, ak by aj vznik škody navrhovateľ preukázal, nie je za ňu zodpovedná odporkyňa. Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal vznik škody a ani ušlý zisk. K poškodeniu nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa nedošlo a výška odplaty pri predaji nehnuteľností, t. j. cena nehnuteľností, ktorá mu nebola zaplatená následkom neuzavretia kúpnej zmluvy, nie je ušlý zisk. Ušlý zisk je ujma spočívajúca vtom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt. Cena nehnuteľností je vzájomným plnením vyplývajúcim zo zmluvy. Keďže k plneniu nedošlo, predmet budúcej kúpnej zmluvy zostal vo vlastníctve navrhovateľa. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd v časti rozhodnutia, v ktorej zamietol nárok žalobcu na náhradu škody v podobe uplatneného ušlého zisku, pri konštatovaní, že kúpna cena predpokladaná zmluvou o budúcej zmluve, keď k uzavretiu samotnej kúpnej zmluvy nedošlo, nepredstavuje ušlý zisk (a škodu, za ktorú by mal zodpovedať štát podľa zákona č. 58/1969 Zb.), sa odvolací súd neodklonil od záverov vyslovených v uznesení najvyššieho súdu z 25. februára 2010, sp. zn. 2Cdo/210/2008. Z uvedeného dôvodu neprichádza do úvahy ani prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C . s. p. konštatuje, že žalobcovi - hoci nebol v katastri zapísaný ako vlastníč sporných nehnuteľností v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre - nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril s obchodnou zmluvou M.I.R. s.r.o. kúpnu zmluvu predpokladanú zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti na exekučnej dražbe udelením príklepu, ktorý následne exekučný súd uznesením schválil. Ingerenciu správy katastra (v súčasnosti okresného úradu) pre nadobudnutie vlastníckeho práva zákon vyžadoval jedine v prípade zmluvného prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie však v prípade nadobudnutia nehnuteľností na dražbe. Žalobca tak bol vlastníkom nehnuteľností bez ohľadu na stav zapísaný v katastri nehnuteľností. K návrhu na vklad spolu s kúpnu zmluvou mohol žalobca predložiť právoplatné rozhodnutie exekučného súdu o schválení príklepu ako verejnú listinu potvrdzujúcu jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam s poukazom na znenie § 30 ods. 3 písm. c/, § 30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona. Neuzavretie kúpnej zmluvy tak bolo závislé výlučne od vôle žalobcu, ktorý nevyužil zákonom predvídanú možnosť, a nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a neuzavretím kúpnej zmluvy tak neexistuje príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Žalobcom označený ušlý zisk v podobe kúpnej ceny, ktorú by získal v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy, nie je ušlým ziskom, ako predpokladá zákon, keďže žalobcovi ostala hodnota predstavujúca ekvivalent dojednanej kúpnej ceny v podobe nehnuteľností, ktoré mali byť predmetom kúpnej zmluvy. Nejedná sa tak o škodu, za ktorú by zodpovedal štát. Dovolací súd uviedol, že odlišný záver by bolo možné prípadne prijať jedine vtedy, ak by príslušná správa katastra odmietla povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v situácii, ak by k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo a správa katastra by v rozpore s ustanoveniami § 30 ods. 3 písm. c/, § 30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona odmietla akceptovať verejnú listinu preukazujúcu vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam. K takejto situácii však v rozhodovanom spore nedošlo.

40. Vzhľadom k tomu, že konanie pred odvolacím súdom, v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby o zaplatenie 504.111,97 EUR s príslušenstvom, nebolo poznačené žalobcom namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. (viď bod 17. vyššie) a prípustnosť dovolania žalobcu nebola daná podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. (viď bod 20.1. vyššie) a ani podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. (viď bod 19.1. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalobcu, smerujúce proti rozsudku krajskému súdu vo výroku, zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobu v časti o zaplatenie 504.111,97 EUR s príslušenstvom zamietol, odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (výrok I.).

41. K otázke existencie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a žalobcom tvrdenou škodou vo výške 663.878,37 EUR predstavujúcou zmluvnú pokutu

zaplatenú žalobcom v dôsledku nesplnenia povinnosti vyplývajúcej mu zo zmluvy o budúcej zmluve dovolací súd poukázal na v rozsudku z 30. júla 2009, sp. zn. 1Cdo/129/2008 v ktorom najvyšší súd skonštatoval, že „ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 58/1969 Zb. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Príčinou vzniku škody nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom (porovnaj R 21/1992). Príčinou vzniku škody nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom (porovnaj R 7/1979). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.“ Z uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je nevyhnutné, aby ujma v majetkovej sfére poškodeného vznikla priamo nezákonným rozhodnutím príslušného orgánu štátu. Ak ujma poškodeného vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia iba sprostredkované [t. j. ak bezprostrednou príčinou jej vzniku bola iná skutočnosť (napr. nesplnenie zmluvnej povinnosti)], nie je daná zodpovednosť štátu za škodu.

42. Po rozhodnutí NS SR o dovolaní žalobcu a žalovaného (uznesenie sp. zn. 3Obdo/4/2020 zo dňa 29.9.2020) zostal predmetom konania uplatnený nárok na zaplatenie nároku na náhradu škody v sume 663.878,37 EUR (titulom zaplatenej zmluvnej pokuty) s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 663.878,37 EUR od 19. mája 2009 do zaplatenia.

43. Odvolací súd vytýčil vo veci pojednávanie na deň 25.1.2023. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že dovolací súd v bode 30, svojho uznesenia odkazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/210/2008, pričom podľa jej názoru sa jedná o odlišné skutkové okolnosti, pretože v citovanom rozhodnutí sa jednalo o nadobudnutie dedičstva, ktoré sa nadobúda momentom smrti poručiteľa, pričom v prejednávanej veci malo dôjsť k nadobudnutiu vlastníctva príklepom na dražbe. Ak žalobca nebol zapísaný na liste vlastníctva nemohol s nehnuteľnosťou nakladať a aj keď sa žalobca opätovne snažil o zápis na LV, tomu nebolo vyhovené. K aplikácii § 70 katastrálneho zákona uviedla, že toto ust. podporuje tvrdenia žalobcu v tom, že ak žalobca nebol zapísaný na LV tak nemohol s predmetnými nehnuteľnosťami nakladať. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že k novej aplikácii §70 katastrálneho zákona poukázal na argumentáciu žalovaného v podanom dovolaní, z ktorej vyplýva, že v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 2Cdo/517/2015 bolo konštatované, že medzi konaním žalovaného a prípadnou škodou nie je daná príčinná súvislosť. Zástupcovia strán zhodne uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

44. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, na pojednávaní podľa § 385 ods. 1,2, C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 455 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

Podľa § 442 ods. 1, Obč. zák., uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Podľa § 442 ods. 2, Obč. zák., škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 1 ods. 1, zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len Zákon), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ

nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 1 ods. 2, zák. č. 58/1969 Zb. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2, zák. č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 4 ods. 1, zák. č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

Podľa § 383 C.s.p. je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

V súlade s § 383 C.s.p je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, a ktorý je podrobne uvedený v ods. 2. tohto rozsudku.

45. Na základe zisteného skutkového stavu možno konštatovať, že zodpovednostným titulom v prejednávanej veci je škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím. V danej veci to bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre č.k. 2003/00095- 9/Br zo dňa 16.10.2003, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 74/03-53 zo dňa 15.12.2004, právoplatným dňa 17.3.2005. Predmetom konania je uplatnený nárok na zaplatenie nároku na náhradu škody v sume 663.878,37 EUR (titulom zaplatenej zmluvnej pokuty v dôsledku nesplnenia povinnosti vyplývajúcej mu zo zmluvy o budúcej zmluve) s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 663.878,37 EUR od 19. mája 2009 do zaplatenia.

46. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom NSSR uvedeným v uznesení z 25. februára 2010, sp. zn. 2Cdo/210/2008 v ktorom najvyšší súd skonštatoval, že „navrhovateľ mohol uzavrieť s budúcim kupujúcim priamo kúpnu zmluvu a túto spolu s verejnou listinou, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo nie je vpísané na liste vlastníctva (§ 30 ods. 3 písm. c/, §30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona), predložiť katastrálnemu úradu s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho. Absencia zápisu vlastníctva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje. Ak navrhovateľovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy. Táto príčinná súvislosť existuje iba medzi vôľou zmluvných strán vyjadrenou v obsahu zmluvy a v prípade, ak by aj vznik škody navrhovateľ preukázal, nie je za ňu zodpovedná odporkyňa. Na základe cit. právneho názoru žalobcovi - hoci nebol v katastri zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre - nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril s obchodnou zmluvou M.I.R. s.r.o kúpnu zmluvu predpokladanú zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti na exekučnej dražbe udelením príklepu a teda originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý následne exekučný súd uznesením schválil. Rozhodnutie správy katastra pre nadobudnutie vlastníckeho práva zákon vyžadoval v prípade zmluvného prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie však v prípade nadobudnutia nehnuteľností na dražbe. Žalobca bol teda vlastníkom nehnuteľností bez ohľadu na stav zapísaný v katastri nehnuteľností. K návrhu na vklad spolu s kúpnu zmluvou mohol žalobca predložiť právoplatné rozhodnutie exekučného súdu o schválení príklepu ako verejnú listinu potvrdzujúcu jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam s poukazom na znenie § 30 ods. 3 písm. c/, § 30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona. Neuzavretie kúpnej zmluvy je dôsledkom pasivity žalobcu a nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a neuzavretím kúpnej zmluvy tak neexistuje príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Dovolací súd uviedol, že odlišný záver by bolo možné prípadne prijať jedine vtedy, ak by príslušná správa katastra odmietla povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v situácii, ak by k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo a správa katastra by v rozpore s ustanoveniami § 30 ods. 3 písm. c/, § 30 ods. 4 písm. b/ katastrálneho zákona odmietla akceptovať verejnú listinu preukazujúcu vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam. K takejto situácii však v rozhodovanom spore nedošlo.

47. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom NSSR uvedenom vo vyššie citovanom rozsudku NSSR z 30. júla 2009, sp. zn. 1Cdo/129/2008 z ktorého vyplýva právny názor, že pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je nevyhnutné, aby ujma v majetkovej sfére poškodeného vznikla priamo nezákonným rozhodnutím príslušného orgánu štátu. Ak ujma poškodeného vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia iba sprostredkované [t. j. ak bezprostrednou príčinou jej vzniku bola iná skutočnosť (napr. nesplnenie zmluvnej povinnosti)], nie je daná zodpovednosť štátu za škodu.

48. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom NSSR uvedeným rozsudku z 29. júna 2016, sp. zn. 2Cdo/517/2015 v ktorom NSSR konštatoval, že „sa stotožňuje aj s právnymi závermi odvolacieho súdu, že nesprávny zápis alebo nečinnosť katastrálneho úradu je bezpochyby nesprávnym úradným postupom v zmysle citovaného zákona, ktorý však bez ďalšieho nemá za následok vznik škody. Z postupného sledu jednotlivých skutkových okolností v danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov. Napriek tomu ale zo sledu relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku žalobcu zaplatením zmluvnej pokuty a nezväčšenie sa majetku v dôsledku neuzavretia kúpnej zmluvy s budúcim kupujúcim, nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu. Vzhľadom na toto nie priame ale sprostredkované pôsobenie nesprávneho úradného postupu dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako odvolací súd, že v danom prípade nebola daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a tým zmenšením majetku žalobcu, náhrady ktorého sa domáha. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že citovaný rozsudok najvyššieho súdu nie je na rozhodovaný spor použiteľný, keďže má vychádzať z odlišných skutkových okolností. Vo veci rozhodovanej pod sp. zn. 2Cdo/517/2015 mala škoda pozostávať zo zaplatenej zmluvnej pokuty na základe zmluvy o budúcej zmluve, keď nedošlo k uzavretiu (zmluvou o budúcej zmluve predpokladanej) kúpnej zmluvy z dôvodu, že žalobca nebol v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník nehnuteľností pre nezákonný postup katastrálneho úradu. Naopak rozhodujúce skutkové okolnosti sa javia byť zhodné so skutkovými okolnosťami rozhodovaného sporu. Taktiež neobstoí argumentácia žalobcu, že rozhodnutie NSSR sp. zn. 2Cdo/517/2015 vychádza z odlišnej právnej úpravy (zákona č. 514/2003 Z. z.), keďže predpoklady zodpovednosti štátu za škodu sú v zásade totožné podľa zákona č. 58/1969 Zb. a aj podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

49. Na základe posúdenia skutkového a právneho stavu dospel odvolací súd k názoru, že žalobcovi - hoci nebol v katastri zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre - nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril s obchodnou spoločnosťou M.I.R. s.r.o. kúpnu zmluvu predpokladanú zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti na exekučnej dražbe udelením príklepu a teda originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý následne exekučný súd uznesením schválil. Rozhodnutie správy katastra pre nadobudnutie vlastníckeho práva zákon vyžadoval jedine v prípade zmluvného prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie však v prípade nadobudnutia nehnuteľností na dražbe. Absencia zápisu vlastníctva v prospech žalobcu nemohla byť teda prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy. Ak navrhovateľovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a neuzavretím kúpnej zmluvy tak neexistuje príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda právne neudržateľný názor žalobcu v súlade s § 70 katastrálneho zákona o „dobrej viere“ žalobcu v stav zapísaný v katastri nehnuteľností, a to že nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré nemohol následne kúpnu zmluvu previesť na obchodnú spoločnosť M.I.R. s.r.o., v dôsledku čoho mu mala vzniknúť povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 20.000.000,- Sk. Žalobca mohol aj pri absencii zápisu vlastníctva v prospech žalobcu uzavretiu uzavrieť zamýšľanú kúpnu zmluvu. Neuzavretie kúpnej zmluvy tak bolo závislé výlučne od vôle žalobcu, ktorý nevyužil zákonom predvídanú možnosť, a nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v Nitre a neuzavretím kúpnej zmluvy tak neexistuje príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Vzhľadom na tú skutočnosť, že v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním, úradným postupom Katastrálneho úradu v Nitre a vznikom škody dospel odvolací súd k názoru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

50. Na základe zisteného skutkového stavu, v súlade s citovanými ustanoveniami zákona a právnym názorom súdnych autorít vyjadreným vo vyššie cit. rozhodnutiach dospel odvolací súd k názoru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a preto napadnutý rozsudok v súlade s § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu v časti o zaplatenie 663.878,37 EUR (titulom zaplatenej zmluvnej pokuty) s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 663.878,37 EUR od 19. mája 2009 do zaplatenia zamietol.

51. O nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, a § 262 ods. 1, C.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).